

== Brije trikrat na mesec. ==

Brivec stane v Avstriji za vse leto **6 kron**; zunaj Avstrije **8 kron**. — Nefrankovana pisma se ne sprejemajo. Naročnino sprejema upravnništvo. — Oglasi se računajo po številu besed. — Uredništvo in upravnništvo se nahajata v ulici **S. Lazzaro št. 11, II. nadstr.**
Brivca dobiš v Trstu po 5 novč., v Gorici, Ljubljani, Pulju, Nabrežini, Št. Petru in Pragerskem po 6 nvč.

GOSPODAR: Jablani sem drago plačal a zdaj ste lepi, le ta kameleona mi skazita vse sadje. Skušali so jednega pregnati a „z r n o“ ga ni zadelo. Dal Bog, da mi zlezeta z drevesa jima že pokažem!

Jezična Polonca.

(v pogovoru s šocelnom moment-fotogr).

Marperk julija, 1899.

Drag' Briv'e!

Mislím, da si dobil zadnji prif od mene. Danaes ti hočem ercelat o moj'mu šoceljnu Franceljnu.

Moj šocelj Francelj, gmajnar brez »štern«, je iz ta gmej folka kakor jaz, »ker gliha vkup štrih«, peršona srednje postave, ne glih suh, ne debel, pod nosom pa ima le toliko muštac, da večkrat mislim na tisto kšihito, k' je briv'e enmo odbril tri muštace v petih vrstah, no pa to bod' nebénbaj povedan; ta bémérkenga. Kakor vsi gmajnarji je tud' moj šocelj Francelj velik revež, moj Bog nebeški, kdo bi se pa mogel preživet' ob šestih krajevarjih, še jaz b' si ne upala, k' sem s'cer z malim cefridna; zato imam jaz barmhereikkajt ž njim, da sebi kaj od ust pretrgam in njemu dam, da ne bo revež

lačen; tak pride k meni, da moram usmiljenje ž njim imet', če bi imela kamenitno sree, kar me sam križani Ježeš varuj. Ko dam Franceljnu jesti, pa pravim: »Naj bo pa za duše v vicah! Pa če je glih to dobra malenga, mu vse glih ne smem več dati, dos hajst, dam mu že, pa tako, da gnadjliva frava ne vedo, ker so za take reči zlo nateleh.

Še to kšihito bom povedala, kako je b'lo, k' so gnadjliva frava moj'ga cartan'ga Franceljna per men' dobil', k' sem mu jest' dala. Popoldne je b'lo, k' so šli maj' heršoft na špancer, per men' je pa obiral moj Francelj pečenega piška, k' je cemitok heršoften ostal. Ne vem, kaj je b'lo, da so moj' heršoft tako kmal' euhaus prišli in moj'ga Franceljna dobil v kuh'nji. Oh, hako je men' seree klofalo! Gnadjliva frava so frogal: Ber is' das? Sem pa dejala: Maj pruder! So pa rekli gnadjliva frava, da taci pruderjev je fil kot je maj, če še kterikrat pride, naj jaz kar grem. No, glih kindigal' mi niso, če pa pride do tega, bom pa tudi kindigengo anemala, Franceljna pa ne pustim, k' je revež. Zdaj moram pa bešlisat, da se ajupren ne prismodi, da ne bojo gnadjliva frava mislili, da jim cu true to delam. Ne? Frajleh!

Pa adijo, pa kistihont

Vaša

Polonca

kuharca v Marperk.

Nemogoče.

A.: Odkod pride beseda »Brivec«?

B.: Od nikoder, saj nima nog. »Brivec« sam že lakho pride, ker ima noge.

„Smešnica“.

Dobro sta mu ji zagodla: Minolega pondeljka popoldne sta sedela dva preklíčana Vrtojčana; M...e in P...r, v krčmi pri »Pencei« in modrovala, kako bi krčmarja »Penco« za par litrov tega boljšega oplahtala. —

Dolgo nista modrovala in, načrt je bil skovan, prav mojstersko. —

Na to pokličeta krčmarja in mu vkažeta prinesiti »dopjo« najboljšega, in še vsakimu en »porejon« svinskega plečeta, rekoč, da sta »vadjlala«, in to da bo šlo vse za stavo, kdor zgubi plača, in opozorila sta krčmarja, da prej ne plačata, do tlej se ne zverši stava, in krčmar odbri in reče: »Vsaka stava se plača po doveršitvi«. In na to gre ves vesel natočit, misleč da pri stavi doleti tudi njega kaki delež. —

Dobro sta pila in tudi krčmarju sta natočila, da je bil kot priča pri stavi; vesel je bil misleč saj se pije in je brezplačno. Vino je jemalo slovo iz kozareev, Penco je bil račoveden kaj sta vadjlala in vpraša kaj sta stavila: »Veš reče najbolj navihani, jaz trdim, da se bo »ter« (zvonik) cerkve gorenske ko pade, zvalil proti Št. Petru, on pa nasprotu, proti Dolenji vasi. — Krčmar gleda in čaka še danes kdaj se razruši zvonik in na katero stran. misli pasti, da bo vedel koga ima tirjati, Penco bo menda še nekaj dni čakal.

Takosemzvedel.

PODLISTEK.

Idealist.

(Črtica iz življenja).

Bilo je krasno, jesensko jutro.

V prijazni vasi blizu mesta G. je stala pred cerkvijo gruča ljudi, ponajveč žensk, ki so radovedno in skrivnostno šepetale med seboj. Vršila se je poroka hčerke domačega posestnika z gospodom Trska iz mesta. Poluglasno šepetanje vaških klepetulj poneha za trenotek — vse gleda mlad, poročen parček ki stopa ravnokar iz cerkve...

Najprvo poročenka; ona lepa, okrogla blondinka, a ženin suhljast in koščen mladeneč svitlorumenih las in štrlečih brk, belkaste barve. Za njima pa svatje, med temi Trskov prijatelj Ivan, lep mladenič,

temnih očij in kodrastih, črnih las; in tudi stari Šime, »Leibkutscher« in »Postillon d'amour« Trskov stopa v svesti si svoje mogočnosti za drugimi. Za temi pa hité žene in vaški otroci...

Dospeli so na nevestin dom in debelušna gospodinja donaša vsa potna skledo za skledo na široko mizo, kjer so zbrani svatje.

Ivan, kateri je pridno zalival grlo in tudi ni pozabil skrivnostnim očesom motriti lepo nevesto, vstane ter napije najprej nevesti in ženinu, potem ostalim gostom, kateri so se odzvali burnim »živili«! lepi napitnici.

Na-to vstane počasi Trska, se teatralično prikloni in roko na prsih držeč govori tako le: »Častita moja gospoda! Sree se mi trese veselja in srece, kakor se trese rosna kaplja na bilki ob potoku, ko po-

mislim, da sem dosegel svoj idejal, da so uslišane in uresničene one prošnje, ki sem je pošiljal svitlim zvezdam, žalujočemu slavčeku v grmovju in letečim pticam pod nebom... oh! oh! Zahvaliti pa se moram o tej priliki posebno mojemu prijatelju Ivanu, ki me je zvesto spremljal na mojih sprehodih in globoko čutil kaj gloda moje trpeče sree... Celo omizje je bilo ganjeno in staremu Šimenu je kanila debela solza mimo rudečega nosa na krožnik...

Poročenca sta se odpeljala na kolo-dvor; peljal ju je zvesti Šime...

Svatje pa so se dolgo popivali, dokler je vino teklo. Med zadnjimi, ki so odhajali je bil — Ivan.

Noge ga sicer niso nesle Bog ve kako, a vendar jo je vozil naprej, pevajoč poluglasno »cim cim cimbala...

* * *

Burke slavnih Zabrdždanov.

(Narodno blago; priredil Silvester).

XXIII.

Kmet, ki ni bil Zabrdždan, imel je srečo, da je dobil za ženo bogato Zabrdžanko. Poleg drugih lepih lastnostij imela je tudi to, da je možu v vsaki reči ugovarjala ter hotela imeti povsod zadno besedo. Moža je to silno jezilo, pa ni si mogel pomagati.

Necega dne gresta na travnik gledat, če bi že bil čas košnje. — »Še danes moram kose sklepati, da bodo jutri dobro rezale!« reče mož, ko se je prepričal, da je trava že dovolj velika. Iz jednega prvih poglavij naše Zabrdške kronike pa nam je znano, da Zabrdždani niso poznali kose in so travo porezovali z velikimi škarjami.

»Kaj je to, kosa? Kakšna neumna priprava je to? Škarje, škarje nabrusi, pa pusti tvoje kose, ki so za nič! Pri nas se tako dela; čemu bi se tukaj ne?« — Tako začne baba ugovarjati in naklepeče možu še več kaj enacega v polna ušesa. Ta ji nekaj časa odgovarja in jo zavrača, pa ona ne pusti svojih škarij in zbada moža huje in huje. Ker si mož v svoji prvi jezi ne ve pomagati, zgrabi ženo in jo — ker sta bila ravno prišla do globokega ribnika — vrže v vodo, rekoč: »Zdaj bodem vendar jaz enkrat imel zadno besedo!«

Žena zgine pod vodo, pa ker ne more več govoriti, stegne roko iz vode in miga s kazalcem in sredincem, kakor storimo, kadar hočemo označiti rezanje s škarjami. Imela je na ta način vendar le ona zadno besedo. Ko mož to vidi, mine mu jeza in

Bilo je komaj 5 mesecev po tem dogodku, ko je v Trskovi hiši kričal novorojeni paglavček... Ljudje so se skrivoma nasmihali in marsikak »a, tako?« je bilo slišati, vendar daljših opazk ni bilo. Ko pa je čez nekaj tednov ugledal stari Šime lepega dečka, ki je bil tako čvrst in debel, — črnih las in še bolj črnih oči, se mu obraz zasveti veselja —, a nakrat odskoči od posteljice... v glavi se mu je nekaj zablisnilo, vdari se po čelu in slišati je bilo mrmranje: »ubogi gospod Trska... oni falot...«

* * *

Gospod Trska je pa še vedno idealist in hvali Boga, ki mu je podaril tako lepega sinčka, kateremu je bil krstni boter — Ivan...

z besedami: »Tebe še sam vrag ne ozdravi!« potegne jo iz vode.

Da pa je mogel drugega dne mirno kositi, moral je ženo trdno zakleniti v sobo, a še iz sobe regljala je tako dolgo za njim, dokler ji ni zginil izpred oči.

Kakor sem slišal, so današnje Zabrdžanke nekoliko boljše, o čemur se lahko vsak, ki še ni oženjen, prepriča, ako vzame kako Zabrdsko krasotico za ženo.

Mica Kovačeva.

Resnična povest iz preteklih časov.

Ponižna kot ovca, pohlevna in tiha. V Ljubljani tam »belej« je Mica živel; — Napako le jedno je skrivno imela: Ljubila je strastno »pobožnega Miha«.

Pa Miha, mož čudne, — debele postave. Prepričan, kaj Mica povsod je veljala? Se »tетка« je kmalu pristrčno dopala; — Saj Mica in Miha ste modri dve glave.

Ljubezen do bližnjega sad mu rodila; — Kot blisk se raznese novica okoli: Da Mica se ženi, — ter nič več ne moli; Poroka, nje svatba se bode vršila.

»Kristjanom« ondotnim »katoliške« vere, Vabila goreče so iz ust se dajala, Poroka še v časniku slavna je stala: Slavite sinovi jo! — naše vse hčere! —

Na tisuče gostov v Ljubljano privrelo. Tja gledat dejanje je, čudno slavito; So peli podoknico jima očito. Povabljeni z listom, ter dušo veselo. —

Končana poroka, pričue se gostija, Po krémah, hotelih — kavarnah velika. — Pojedli bi bili elo živega »bika«, Ker lakote hude želodec vsem »zvija«.

In Mica seveda, ni slin tam cedila; Naroči si »guljaža« dobrega, skledo, Ter »ajmohta« »jetere« tud kislih — na kredo. Katere je v svatih z »vinčkom« močila.

Minula je svatba, razšla tovaršija, Na kraje se razne je, — daljne in tuje. — Spomin na to slavnost še danes se čuje. Kakó radovala se vsa je gostija? —

Najvišji stadij nelepote.

Jože Tinetu: »Tvoja Mica je tako grda, da bi vsi prasiči poginili, če bi jo na svinjak narisal!«

Ljubiti.

Jaz ljubim: zdihuje ona, držeč roko mladeniča na srečo.

Ti ljubiš! pravi mati svoji hčerki, ki skriva pismo za hrbtom.

On ljubi: vojak, ko gleda skozi ključavnico v kuhinjo pečenko na mizi.

Mi dva se ljubiva pravi pijanec polnemu litru na mizi,

Vi dva se ljubita: zagrmí stari s palico v roki, ko je zasačil hlapca z deklo v prijaznem pogovoru pod lipo.

Oni ljubijo knedeljne, kar jih pri mizi večerja.

Med škarje in pod britvo.

Naj dežuje ali pripeka naša brivnica ima vedno dosti posla. — Človek že ne vé, katerega bi se prej lotil. Tu imamo nekaj pekovskih delavcev, kateri še danes niso prišli k sebi. Ko se je na zadnjem zborovanju, predlagalo, da naj si slovenski peki ustanove društvo s slovenskim jezikom, so majali mnogi; kaj pa poreče »šior magistrat«, kaj pa bo mislil »governo«. — No inteligentni del naših narodnih pekov jim je pojasnil, da se slovenski pekovski delavei nimajo ničesa bati, ako bodo v društvu slovensko govorili in pisali. — Nas vse prav veseli, da so slednič sprejeli edino pametni predlog — ustanovitev »zavezo pekovskih delavcev«, na podlagi slovenskega jezika. Ako bi se vsi peki zavdli svoje narodnosti, bi v Trstu Slovenci imeli veliko podporo v njih. — Torej le pogumno naprej, kar zahtevajo Lahí smemo tudi mi. — Pred seboj imamo dve dečki iz Logatec, priporočila ju je neka Katarina. Uršca je bila doma, tukej je pa šignorina Lina; nje prijateljica je nemška Johanca krščena je pa Ivanka. Ti dve 18. letni ptičici delajo neka drugim Polonceam, Maričkam veliko konkurenco s frajtarji in koproli. — Katarina zahteva 10 centov žajfe, da bi se jih »ožmikalo«. —

Nek neznani nam je pricetril celo »pa trolo« natakrie iz ulice Seussa, Stadt Laibach in Belvederja. — Škoda res za mlado kri — ako so res postale že trde italjanke. Naši slovenski fantje jih bodo že ošteli. —

Zdaj naj bi človek še druge bril: katere nam prihajajo pod roko — dovolj. Slovenska dekleta v Trstu bi morala vsak čas spomniti se, da so Slovenke, potem ne bode treba več Brivea. —

Oba bi jo imela rada to bogato devojko. Ali čudno : onemu s turbanom, da-si je star izmozgan grešnik, se smeje tako prijazno, da se mlademu kar sline cede.. No, če bi ta poslednji ne bil tako neroden, bi se ji morda vendar utegnil prikupiti.

Rekrut.

(Zložil Josip Anton).

Drug dan pa že frajtar
Začne me sukati,
Ga gledam debelo
Kot bik nov'h vrat.

Čez dva dni pa pravi,
Da morem že znati,
Po kone imet glavo
»Abtaht« tudi stat.

Če precej ne vbogam,
Me treši po lie;
Se bliska pred mano
Kot tristo devic.

Kar nič ne porajta
Me sune z nogo.
Še s kolbo me sune
Ter gleda grdo.

Kar solzen postajam
Od samih skrbi
Na dom in na ljubeo
Še misliti ni.

Ko noč že prihaja
Še tolčem na »ajac«
Od samega vpitja
Sem plašen kot zajc.

Drug dan na vse zgodaj
Že vpije kaprol
Če hitro ne vstaneš
Te vrgel bom dol.

Jaz skočim po koncu
Kot bil bi zdivjan
Spet moram šelcerat
Cel božji oj dan.

Zdaj puška mi pride
Zlo težka v roko.
In s to me še martra
S pozno nočjo.

(Dalje prihodnjič).

Ne!

Ona: Tedaj ti praviš, da če te vzamem,
da ne pojdeš več pit.

On: Ne!

Ona: V društvo. —

On: Ne.

Ona: Na kvarte. —

On: Ne!

Ona: Na veselice. —

On: Ne!

Ona: Ne prideš po 8. uri domu.

On: Ne!

Ona: Ne boš nikdar pogledal nobene. —

On: Ne!

Ona: Ne pojdeš nikdar brez mene. —

On: Ne!

Ona: Imaš še katero neumnost, ki jo ne
boš več delal?

On: Da... se ne bom oženil.

..

Odlomek iz pisma.

Sedaj vendar razumem, zakaj imajo ženske dolge lase! Veš zakaj, brate? Samo za to da si skačejo lahko v lase! Si čital zadnje številke »Slovenke«? Kaj se ti dozdeva? Danica in Vanda, lepi imeni kaj ne! in vsaka bi šla za svoje dozdevne principe precej v jedilnico, samo da bi se steple; to ne bi bila več »polemika« ampak »polenika«, ko bi samo mogle priti, radi Daničine nove inštitucije do — polen! Daničini nazori, kakor trdi Vanda, bili bi po zimi prav fletni! Mož bi prišel v pol-dan domov, našel svojo polovico v postelji in kurjave za peč — ne bi bilo treba! Koliko bi se prihranilo! Vidi se da imajo časa misliti na take stvari! Ali kako je vendar prišla Danica na te ideje? Najbrže vozi — moderna žena — bicikelj, in zato treba časa!! Ona, kakor je razvidno iz njenega spisa ni »smešna nazadnjačica« in kdor noče nazaj, mora naprej, za to pa je bicikelj jako pripraven! — za one pa ni »ki se ustavljajo trdovratno svoji osvobodji«. Ali da bi bile Danica in Vanda o teh svojih nazorih tako »nervozno« prepričane, dvomim, o temu bi mogel samo mož soditi, ki bi vzel »teoretično Vando« in »praktično Danico«. Ta debata postane morda še zanimiva, posebno, ako postane ves inteligentni ženski svet »nervozen«. Ljuba je že nervozna.....! Onemu pa, ki se je umešal v to stvar v »Edinosti« zaklical bi mu Levstikovega »Polemika«:

Stranko smolār
Nikdar ne kemik,
Janko svinjār
Nikdar polemik

Ker bi pa moglo to, tudi za me veljati, pustim to stvar na miru. — — —

Tvoj pobratim
Zdenko.

Novi trg v Ljubljani.

Prosimo uljudno slavni magistrat stolnega mesta Ljubljane, da dá naslov novemu trgu v Latermanovem drevoredu v Tivoli, kjer so vsak večer mestne hčerke na prodaj.

Kitajska konfiskacija.

Mandarin (9. sraje): No, ste pa zadel — to konfiskacijo; ta stvar je kaj nevarna. —

Mandarin prokurator (15. sraje): Kaj ne; konfiscira se lahko vse!

Mandarin (9): Vendar vse ne.....

Mand. 15.) Kako da ne....

Mand. (9.): No, mislimo si »Brivec« piše na prvi strani **i, u, e, a** — tudi to bi konfisciral?

Mand. (15): Seveda prijatelj, to se mora zapleniti. Ker mož piše **i, u, e, a**, — a misli pri tem pa **i—a** — Razumete zdaj?

Mand. (9): Razumem ta **i—a** je oslovski glas. —

Mand. (15): No, tedaj vidite, in kadar se o oslih govori na koga misli čitatelj. To je »šuntarija« do sovražstva — to se konfiscira; ste razumel! Tako se pride na svetu naprej.

Navadna uganjka pri Slovencih.

Kdo je bil največji slovenski humorist? Jakob Alešovec?

Komu se dandanes v Ljubljani najslabše godi?

Jakobu Alešovcu!!

Menda bi se mu smelo stanje izboljšati vsaj na stara leta, ne?

V Ljubljani niso tega mnjenja.

Kratko in jedernato.

Iz Komna. Te dni došla je k tukajšnemu sodišču pisma ovađa sledeče osebine: »N. N. je dne 7. t. m. kradel črešnje ter ga je zasledil poljski čuvaj X. J. Ker ga županstvo ne mora ugnati, naj mu sodnija stopi na rep«.

Županstvo
cimber.

župan
J. Z.

Sama.

Včeraj me je adjunkt proti moji volji na ramo poljubil, temu pokažem prihodnjič, da imam usta na pravem mestu.

Mati: »Da te profesor ljubi sklepaš, toraj po njegovih znamenjih; kako znamenje ti je pa dal?«

Hči: Oh kakšno! Poljubil me je!

Stk.

Dve Števerjanki.

Franeka in Pepea sti dve grlice zaljubljeni do ušes. Iz njih pogovorov bodeš lahko spoznal kako jima bije »srčice«.

Fran.: Je bil sinoči?

Pep.: Saj veš, da ne umanjka. Pa tvoj?

Fran.: Moj, moj — to že sama luna ve.

Pep.: Kedar je šel domu?

Fran.: Ob zornici, lahko ga je Marjuta srečala ko je nesla mleko. —

Pep.: Al te ima lepo za norico!

Fran. Muči, muči ko me ima tako rad; pa tvoj kaj pravi?

Pep.: O moj je trdn ko skala, me ne pusti več. Naj le branijo ljudje kar hočejo, on bo moj.

Fran.: Ali tudi moj bo moj, boš vidla. Vidiš Pepea, sinoči sem ga sprašala, če kaj name misli in on je rekel, da tudi pri kosilu in večerji mu rojim po glavi. Saj veš če me on pusti potem pa ali v morje ali čez morje v Aleksandrijo. —

Tako so se grlice »tolazile« a poredni fantje so v tem času pili na Bukovji in si pripovedovali kako imajo svoja dekleta za norice.

Tako je fantovsko življenje.

Dopisi.

Od sv. Jakoba v maju. Dragi Brivec še nikoli nisi dobil od mene dopisa, tudi zdaj ti ga ne pošljem, ampak povabim te ako ti je drago potrdi se k sv. Jakobu, bodeš obril ali pa ostergal nekega moža in njegovo polovico. Dotičnik stanuje v ulici sv. Marka.

On se je menda rodil tam zadej za Brkini, a ona bi bila neka iz tolminskih slovenskih hribov. Pozvana sta bila te dni na sodišče. Tožitelj je vložil tožbo v slovenskim jeziku, ko je pa sodnik pričel reševati v slovenskim sta se oba izrazila, da njima bolj teče jezik »alla dolce si«, kakor kranjski »jazik«. Sodnik se je udal in pričakoval to imenitno linguo del »iši«. — Sodnik: Tukaj vaš tožitelj pravi da vam je prinesel nekaj mesnine. Zdaj se naglo oglasi Italjanka z Loma: »Ši šior judice, de me že mari ga porta porko de kuele klobase komi le fa fora; un poko de quel de soto de pansa de quel špeh e altro nenti šior judice«!!

Kaj se ti zdi dragi Brivec ali bi ne bilo dobro vsacimu pet in dvajset na.... da bi pomnila za vse žive dni. (O ne né, na Laško s tako babo, tam se gotovo po- boljša, predno mine osem dnij. —

Iz Trebič v kozjanskem okraju. Dragi Brkomoritelj! Pred letom dni si smical I. Jerelna iz Plesa, ali v teku enega leta so mu zopet pognale ščetine, da jim bode težko priti do živega. Dragi »Brivec«, Ti, kjer si na vse »viže« izurjen v tej stroki bodeš si že znal pomagati, da ga bodeš pošteno osmical.

Tvoje neusmiljene britve še pa potrebujejo sledeči nemškutarski socijuzi. I. Narat, I. Javeršek, Kozjek, Štusej in Uršič. Da prej izveš, za njih »manira« Ti koj na ušesa povem, da so se sami izrazili za bedake o nekej priložnosti. Kadar pride pa prilika za napadati narodne može; tačas so pa svetovni »modrijani«. Iz svojo globoko modrostjo so si iztuhtali, da hočejo biti samolastni vladarji ter se odeepiti od občine sv. Petra. Ali to bode tem socijuzom preglavica predn bodo našli ime novo upajoči »gmajšni«. Dragi »Brivec« veš kaj? kjer si zelo postrežen, pomagaj jim Ti iz zadrege ter izmisli kakovo fletno ime, kjer to bode Tebi kaj koristilo, kajti tu bodeš imel vedno kaj za obriti.

„Fertigeinz“.

Pišejo nam:*) Ker se čutijo neke osebe v zadnjem cenjenim listu Brivea št. 18 pod naslovom: »Pozor« na razni način brite in si domišljajo, da sem jaz o stvari pisal, prosim slavno uredništvo blagovoli izjaviti, da to ne izvira od moje strani; kajti v istini ne poznam jednake vrste ljudi za vredne, da bi potratil o njih najmanjši trenutek časa, — toliko manj pa porabil le kapljico črnila ter si umazal svojo roko.

V Ljubljani, dne 5. julija 1899.

Miroslav Korén.

••

Narodni praznik v Barkovljah.

Vrta »Adrija« praznuje jutri v nedeljo svojo **desetletnico**. Barkovljanski Adrijaši vabijo na blagoslovljenje društvene zastave vse rodoljube Tržaške.

Po vsporedu bode zjutraj blagoslovljenje zastave; kumovala bode blagorodna gospa Zinka dr. Rybářeva v spremstvu domačih Slovenk v narodni noši.

Ob eni uri popoldne skupni banket v »Narodnem domu«.

Ob 4. popol. sprejem narodnih društev in slavnostni koncert. Vstopnina 40 nč.

V ponedeljek 10. julija ob 4. popoldne izlet po morju na Miramar. —

*) One osebe, ki se čutijo obrite v »Pozoru« naj le mirno spijo, ker dopisnik onih vrstic ni ne Miroslav ne Korén. — Mesto da sumničijo nedolžne, naj bi raje sami pomislili koliko jih imajo že na vesti. Ured. »Brivec«.

Ob 8. uri zvečer »serenada« v »Narodnem domu«.

Kar je naših pojde torej vse v Barkovlje na krasna obala adrijanska.

Ščavi na „laškem governu“ v Trstu.

Kadar hoče tista babja »bolha«, ki ji pravimo »Piccolo« pičiti z najbolj strupenim laškim želom na Slovence; zabode ti s tistim sladkim »ščavo« ter potem oblizne kakor gad židovske debele žnoble. Da Slovence laški governo na lesnem trgu, kar javno naziva tako sramotno, se moremo zahvaliti državnemu pravdniku, ki dopušča to zasramovanje. Seve Žid, to dobro ve, zato nas pa brezskrbno žali v svoji babji cunji. — O da bi bil junak, naj bi to sramotilko zabrusil človeku v obraz, gotovo bi si kakšen Slovenec ohladil vročo kri, s par klofutami, ki bi bila prava medicina takim političnim šmrkovcem ki imajo svojo zvezdo na laškem governu.

Hajduk.

Latinščina à la don Jurizza.

Začudeno smo gledali mi, katerim se je vtepalo v prvi in drugi šoli dovolj latinščine v naše butice, ko smo čitali na belo-rudečem »slavoloku: Eee sacerdos magnus«. Moj Bog, kako bi grmel kakšen star grbav profesor, ako bi mu nadobudni don Jurizza v prvi šoli vstrelil takega kozla v šolski nalogi ter pisal Eee (sic!) namesto eeee. (Ali bi bulil oči, ko bi ugledal pod svojo gotovo drugače izvrstno nalogo kak pošten »kaligrafično pisani »insuficiente«. Kaj čuda toraj, da se je bal kakor pravijo hudobni jeziki mature, kakor kakšnega bognasvaruj ter bil tako srečen, da ni okusil slast, sedeti pri zeleni mizi. Ali vseedno toliko latinščine bi že lahko iz raznih leksikonov spravil skupaj, ker drugače naj se potrudil k kakemu drugošolcu. Upamo, da bo prihodnjič don Jurizza bolj oprezen pri sestavi napisov, ter da ugledamo v kratkem našega talentiranega Jurizza nekdanjega maturanta (!???) kako pristno brska po latinski slovnici.

Dober tek!

Listnica uredništva.

Za slučaj, da bi starejši »Brivec« šel prihodnji teden na potovanje, priporočamo svojim naročnikom, da ga sprejmo se »soljo in kruhom«. Slovanski na zdar vsem!

Prodajalnica jestvin v Barkovljah!

V moji prodajalnici dobi se vsake vrste jedil za naše gospodinjce. V zalogo imam: **sladkor, kavo, riž in fino olje** po **28, 32, 36 nov.**; kakor tudi družega blaga na izbero. Vse blago zdravo, dobro in po ceni.

Priporočujem se našim barkovljanskim, kontoveljskim in drugim družinam.

Udani

Ivan Čergol
trgovec.

Zavaruj si dom in življenje.

Prijatelj imate svoj dom? — Ga imam. — Imate družino? — Dve hčerki. — Ali ste zavaroval, dom in svoje otroke? — Nisem še. — *Nepreviden je vsak gospodar, ki ne zavaruje svoj dom in življenje svojih otrok* To lahko storiš pri zavarovalnem društvu *c. kr. priv. Assicurazioni Generali v Trstu*; družba je ustanovljena že leta 1831. Solidnost družbe kaže nje premoženje.

Družba ima **5.250.000** zaloz. kapitala. Varstvena zaloga je znašala 31. dec. 1896. **66 milijonov 174.000 gld.** Asikuracije so znašale: 1, v zavarovanju na življenje **189 milijonov 549.000 gld.**

GOSTILNA

v ulica Conti
(za Holtom).

Javljam slav. občinstvu, da v moji gostilni dobi vsak-mojih gostov dobro črno istrsko in dalmatinsko, belo vipavsko vino.

Točim tudi vedno sveže Dreherjevo pivo v sodčkih in buteljkah.

Lačni želodec dobi v kuhinji potrebna jedila. — Iman tudi prostor za kegljanje.

Priporoča se udani

Mihovil Ribarić.

„Slovanski svet“ in „Slavisches Echo“.

Na Dunaju izhajata obadva lista, prvi na slovenskem drugi na nemškem jeziku.

Izdajatelj je gosp. **Fran Podgornik.**

„Slovanski svet“ izhaja 10. in 25. dan v mesecu na 16 straneh in stane za vse leto 4 gld.

„Slavisches Echo“ izhaja 1. 10. in 20. dan v mesecu in stane na leto 5 gld. — V Trstu ga prodaja tobakarna Lavrenčič, v Ljubljani bukvarna Schwentner po 14 nvč.

Oba časopisa vestno zasledujeta slovensko gibanje in temeljito razpravljata najvažnejša dnevna politična vprašanja. Noben slovenski politikar ne bi smel biti brez teh listov.

Tržaška posojilnica in hranilnica

registrovana zadruga z omejenim poroštvo, edini in prvi sovenski denarni zavod v Trstu
Ulica S. Francesco št. 2.

sprejema hranilne uloge in obrestuje 4%. Toliko ne plačuje v Trstu noben denarni zavod.

Rentni davek od vlog plačuje zavod in ne vlagatelji. Obresti se vsako leto kapitalu dripisujejo, da teko obresti od obresti, tudi če dotičnik ne prinese knjižice.

Vloženega je bilo leta	1892 gld.	17.663,76
"	1893 "	38.245,13
"	1894 "	49.741,66
"	1895 "	88.644,52
"	1896 "	125.448,27
"	1897 "	164.907,79
"	1898 "	261.424,45

Skupni promet od 1892-1898 gl. 3.212.095 10

Pri slovenski tržaški posojilnici in hranilnici se denar podvoji 6krat prej kakor pri drugih hranilnicah.

Edino pravi Paglianov sirup

— kri očiščajoč. —

Ni jeden tolikih posnemačev in ponarejevalcev Paglianovega sirupa, se ni nikdar upal tajiti, da iznajditelj istega ne bi bil prof. Girolamo Pagliano — ustanovitelj trdke v Florenciji, že leta 1838 — katera sama poseduje izvirni proces tega izdelka, kateri je prešel po postavnem pravu dedinstva, in je samo ona v položaju ponuditi, kakov tudi ponuja deset tisoč lir vsakemu bi zamogel protestirati proti temu pravu in dokazati nasprotno.

To naj zadostuje, da bodo odjemalci smatrali nespristen vsak drugi, ki ne bi prišel iz edine fabrike prof. Girolamo Pagliano iz Florencije ulica Pandolfini 18. Lastna hiša. Tudi naj se pazi, da vsaka steklenica ali skatijica mora imeti od fabrike depozitirav pečat, ki ima obris v modri barvi privlečen z črnim zategnjenim podpisom.

Girolamo Pagliano
Schutzm. ka.

Vsi drugi pečati so ponarejeni.

Usojam si slav. občinstvu naznaniti, da prevzamen in izvršujem točno naročila na

kavo, čaj, olje, riž, makerone, delikatese,
sadje, ribe, vina itd.

Pošiljatve v omotih po 5 kg. oddajam po pošti, one od 30 kg. naprej pa po železnici s povzetjem.

Take pošiljatve se izplačajo vsakomur, posebuo p. n. gg. hrčmarjem, drežinam in onim, ki rabijo za dom različne jestvine ali želé o raznih prilikah nabaviti si specialitete, katerih se na deželi ne dobi, ali pa le zelo drago, n. pr. **morske ribe, in rake, sveže sadje, fino olje, itd.**

Glavni moj namen je razpošiljati dobro blago in po nizki ceni.

Cenike dopošljem rado voljno in brezplačno.

Za p. n. gg. trgovce imam poseben cenik in zamoren dajati blagó po tako nizkih kupih, da se ne bojim konkurence.

Tudi sprejemam zastopstva in vsakojaka posredovanja.

Z odličnim spoštovanjem

ERNEST PEGAN

Trst, ulica S. Francesco št. 6.

Nikaka skrivnost

Nikaka skrivnost

ni več napravljati si **vsakdo doma brez vsake priprave in težave izborne likerje** (tudi za prodajo), ki stanejo pod polovico cene in sicer se napravijo s pomočjo najboljših ekstratov.

Ekstrakt za napraviti:

5 lit.	Ruskega pelinovca	stane samo	90 kr.
"	Ruma	"	90 "
"	Konjaka	"	95 "
"	Slivovke	"	85 "
"	Alaša	"	75 "
"	Očaka	"	95 "

Franko pošta naročevalca.

Ekstrakte razpošiljam samo proti predplačilu. Zneski se mi dopošljejo tudi lahko v poštaih znamkah ob enem z naročilom. Vsakikrat pridenem navodilo, kako se napravi dotični liker.

Josip Štoka. — Trst.

Nikaka skrivnost

EDINO PRAVI PALIANOVI SIRUP

— ki čisti kri —
OPOMIN v interesu lastnega zdravja.

Pravi Pagliano sirup, ki čisti kri, je edino oni iznajden po prof. **Girolamo Pagliano iz Florencije** (ne od Ernesta ali drugih Pagliano. Ernest Pagliano iz Napolja skuša **držnostjo slepariti občinstvo**, češ da je njega sirup pravi. Ali to ri res. Da je Ernestov sirup res njegov to ne tajimo, ali da ni od iznajditelja to trdimo.

Tvrdi **Girolamo Pagliano v Florenciji**, ponudi **10 tisoč lir** vsakemu, ki bi upal dokazati nasprotno, kar pa Ernest nemore.

Opozorjamo Vas na edino **tvrdko Girolama Pagliana v Florenciji, Via Pandolfini 18.** Vsaka steklenica ali škatlica nosi položeno marko: — **na svitlo modrem polju — črno in raztegnjeno tvrdko Girolamo Pagliano.** (To je glavni znak.) **Zdaj ste razumeli.**

Domača krojačnica

♦ TRST ♦

ulica S. Maurizio št. 11, II. nadstr.

Podpisani javi slav. občinstvu, da kroji obleke in perilo za gospode po najnovejšem kroju in za vse letne čase po jako primerni ceni. Delo solidno. Na povabilo pride tudi na dom jemati mero in naročila.

Priporočuje se Tržaškim in zunanjim Slovincem udani

Josip Vičič

krojaški mojster.

Domača slovenska gostilna
FRAN VALETIČ
 v ulici Solitario št. 12.

toči dobro, črno in belo

vipavsko, istrsko

in okoličansko vino

Daja se tudi vino na debelo krčmarjem in družinam po nižani ceni. — **Kuhinja je preskrbljena z vsem potrebščinami.**

Postrežba točna. — Cena primerna.

Za mnogobrojni obisk se priporoča udani

Fran Valetič, krčmar.

Leta 1881. v Gorici ustanovljenja tvrdka

E. RIESSNER,v nunski ulici 3,
(nasproti nunski cerkvi).

priporoča preč. duhovščini in slavnemu občinstvu svoje lastno izdelovalnico umetnih evetlic za vsakovrstne cerkvene potrebe. Ima veliko zalogo nagrobnih vencev, za mrtvaške potrebe, voščene sveče itd. vse po zmerni ceni.

Naročila za deželo izvršuje točno in solidno. Priporoča slav. občinstvu tudi svojo tiskarno črk na perilo.

„SLOVENKA“ Leposlovni list za ženske izhaja v Trstu dvakrat v mesecu. Prinaša razno gradivo za ženski svet; posebno pripovedi, pesmi in razne podučne nasvete za matere in hčerke. — Za vse leto velja 6 kron. Naslov: **Upravništvo „Slovenke“ — Trst.**

Pri moj tvrdki
Schivitz & Comp. v Trstu

se dobivajo stroj vsake vrste in potrebščine k istim. Sesalke in brizgalke vsake vrste. Cevi in kovin, kavčuka in platna. Medeni in broneni ventili, pipe itd. Orodje za obrtništvo in kmetijstvo. Vse iz prvih tu- in inozemskih tovarov. Nove posode „Emeri“ in škropilnice proti peronospori svojega izdelka in druge.

Garantiram dobrote vsega blaga.

Cene nizke.

Velika zaloga v ulici Zonta št. 5.

MAT. ŽIVIC, inženir.

Izdelujem tudi načrte za napravo novih tovarov, plinov, vodovodov, cest itd. Moja tvrdka prevzame tudi izvrševanje istih del.

Franjo Fojkar, posestnik v Stari Loki pri Škofji Loki št. 19. (Gorenjsko).

Prodaja na drobno in debelo najbolj fino naravno sadjevo **žganje**, dober okusen **brinjevec** kuhan iz najboljših brinjevih jagod. Pijača je zdrava in krepiča za moške želodec. Oddaje prekupovalcem in družinam po najnižji ceni

Obilo naročbe prosi gornji.

Slovenska gostilna
„PRI PETELINU“
 v Trstu

sprejme vsakega lačnega in utrujenega gosta ter ga pogosti z jedjo in pijačo, da bode zadovoljen.

Gospodar gostilne

ANTON VODOPIVEC

je preskrbel svojim gostom hladnega, vedno svežega piva, vina belega in črnega vipavskega in butiljkom. Prijazna gospodinja pa Vas postreže z tečnim zajuterkom, kosilom, večerjo.

Da bolje ustrežem svojim cenj. gostom, posebno pa trudnemu popotniku, napravil sem tudi spalnice zmehkimi in čednimi posteljami, katere oddajam svojim gostom v prenočišče. — Cena je zmerna.

Vse prav čedno zdravo in ceno.

Popotnik, ko prideš v Trst, ozri se na krasno tablo:

„PRI PETELINU“

Ulica Ghega št. 7.

Prodajalnica jestvin
Vekoslav Pečenko
 ulica Commerciale 11.

Naše slovenske gospodinje, hišne in druge, katere stanujejo v obliži moje prodajalnice naznanjam, da se v moji zalogi dobé vse potrebne jestvino za katero si bodi družino: kava, olje, riž, sir, makaroni, fižol, moka, sveče, frank itd.

Vse po primerni ceni samo dobro in zdravo blago.

Kedor pride enkrat se vrne.

Z obilni obisk se priporoča

udani

Vekoslav Pečenko,
 trgovec.

Svoji k Svojim!

Podpisani priporoča slovenskemu občinstvu bogato založeno **pekarijo**. — Postreže vsaki čas s zvežim kruhom: **prodajalce, krčmarje in odjemalce na debelo** s primernim obitkom. Kruh se prinaša na zahtevo na dom. Prodaja se **vseh vrst moka** — domače pečivo — sladkarije in **pristno domače maslo**. — Sprejema v peko domači kruh; vse po **nižkih cenah**. Pekarija je v

ulici Stadion št. 20.

odprta je od 5. ure zjutraj do 10. zvečer.
 Priporoča se udani

Jakob Perharc,
 lastnik.

